

Căn Bản Giáo Lý A Tỳ Đàm

Kalama tri ân các bạn Mslenhung, dieulienhoa67, annguyen.msg, tripclathho, ngoc_ngopham góp công ghi chép.

[30/12/2019 - 10:45 - Mslenhung]

Xin thưa với bà con là hôm nay tôi sẽ hướng dẫn bà con về Căn bản giáo lý A Tỳ Đàm.

Xin nói rõ là cách hướng dẫn này bà con sẽ không tìm thấy ở bất cứ sách hướng dẫn nào khác. Và tôi đã đúc kết cái kiểu hướng dẫn này từ bao nhiêu năm tháng tôi dịch và dạy A Tỳ Đàm, tôi dịch Tứ Niệm Xứ bao nhiêu năm..thì tôi rút gọn lại. Tôi suy nghĩ hoài làm sao mà nguyên một tấm bảng dày đặc như vậy mà bà con - một người mà già cả gần xuống lỗ - mà có thể nhét vô trong đầu được.

Và cuối cùng thì tôi nghĩ rằng tạm thời tôi sẽ nói miệng trước rồi tôi sẽ nhờ cô Hồng sẽ chỉ sơ làm mẫu cho bà con coi. Khi về cứ tự mình chỉ, tự mình học thuộc lòng bởi vì cái này nói ra hơi kỳ. Hồi nào nói về Tứ Niệm Xứ thì tôi kêu bà con buông hết, chỉ ghi nhận thôi. Như có một lúc khi học giáo lý thì chúng ta phải quay lại kiểu học của đồng ầu bởi vì bắt buộc phải vậy.

Tôi hy vọng 90% bà con sẽ thuộc bài với cách hướng dẫn mới này.

Còn nhớ tôi nói với bà con: Thánh nhân cũng có việc làm chứ không phải thánh nhân ăn rồi ngồi không như pho tượng. Thánh nhân họ cũng có việc nhưng thánh nhân họ bị bận mà không bị rộn, còn mình thì bị rộn mà không có gì bận hết trơn.

Cho nên trên đời này có 4 hạng người:

- Hạng thứ nhất là bận nhưng không có rộn
- Hạng thứ hai là rộn nhưng không có gì bận, nó chỉ có lãng xãng vậy

thôi

- Hạng thứ ba vừa có bận vừa có rộn
- Hạng thứ tư không bận không rộn

Quý vị về tự gác chân lên trán xem mình thuộc cái loại nào.

Bây giờ tôi quay trở lại bài.

Quý vị biết trái lựu không? Nó có nhiều hạt đúng không? Thì theo mô tả trong Phật pháp trong A Tỳ Đàm, thì mỗi vũ trụ nó giống y chang như trái lựu, có nghĩa là mỗi trái lựu nó gồm nhiều hạt, mỗi một vũ trụ nó gồm nhiều cõi trong đó. Cõi cho người lành, cõi cho người ác, lành cấp thấp -

XIN LƯU Ý: BẢN NHÁP CHƯA HIỆU ĐỈNH – XIN TRÁNH IN ẮN PHỔ BIẾN

lành cấp cao, ác cũng có nhiều: ác vừa vừa, ác sương sương, ác dữ dội... thì tất cả nó làm nên nguyên một trái lựu.

Có vô số trái lựu như vậy (countless), hôm nay với bước tiến thần tốc của khoa học hiện đại thì trong trái lựu đó chúng ta chỉ quần quanh cái hạt của mình thôi. Mình chỉ là một hạt trong nhiều cái hạt và những cái hạt chung quanh nó cách mình tới mấy ngàn năm ánh sáng. Và khoa học hôm nay cũng cho ta biết họ phát hiện ra những vì sao mà muốn bay giáp vòng nó chúng ta phải mất thời gian là 900 năm với vận tốc là 1000km/h. Có những ngôi sao nó lớn như vậy, có những ngôi sao lùn có chút xíu thôi, và có những ngôi sao bây giờ nó đang bị tắt, nó teo lại mà cái lõi của nó là một viên kim cương có đường kính hơn 1000km.

Tôi kể cho bà con nghe đề bà con thấy bao nhiêu chuyện kỳ quái đó nó chỉ diễn ra quần quanh trong một trái lựu thôi. Trong A Tỳ Đàm, mỗi trái lựu gồm 31 cõi (thực ra là 27 cõi thôi), thì 27 cõi này mỗi cõi là một cái hạt, hạt này qua hạt kia mất mấy nghìn năm ánh sáng. Có vô số cái hạt như vậy, vô số trái lựu như vậy. Trong kinh nói, cứ mỗi trái lựu như vậy trong đó có một mặt trời, mà cứ 1000 trái lựu như vậy gọi là một tiểu thiên thế giới. 2000 tiểu thiên là một trung thiên. 3000 trung thiên là một đại thiên. Cho nên mình mới nghe cái chữ tam thiên, đại thiên thế giới (tam thiên là 3000).

(phút 7:50) Một trái lựu gồm có mặt trăng, mặt trời, nó gồm có 9 hành tinh trong đó (Thái Dương Hệ). Mỗi một vị Phật có zone (khu vực) là một ngàn tỷ tam thiên, đại thiên. Bắc tông họ nói Phật Thích Ca là sa bà giáo chủ là không phải. Sa bà là cõi này nè. Ngài là "sếp sòng" trong một khu vực Tam Thiên, Đại Thiên. "Sếp sòng" là sao? Tức là địa bàn mà ngài hoằng pháp là như vậy.

(phút 8:40) Ở đây bà con thắc mắc là tại sao Ngài không đi xa hơn? Nghe kỹ: khi điểm tương đồng càng lớn thì chúng ta càng gần nhau. Giống nhau quá xá chúng ta làm vợ chồng, làm cha mẹ, con cái, anh em. Giống nhau ít hơn làm bà con, ít hơn chút nữa làm láng giềng, bè bạn. Ít hơn một chút nữa là cùng xã, huyện, quận, tỉnh, vùng miền, khu vực, quốc gia, châu lục, Nam bán cầu, Bắc bán cầu. Cái giống càng ít là mình càng xa nhau xa nhau. Thế là trong mỗi trái lựu, thì điểm tương đồng trong đó nó đậm hơn là trong một nhóm mười trái lựu. Như vậy chúng sanh ở trong mỗi trái lựu có điểm tương đồng nhiều hơn là chúng sanh trong 1000 trái lựu (Tiểu thiên), đúng không? Và cứ như vậy nó loãng dần đi, nó qua tới một Trung thiên, chúng sanh ở đó có điểm giống như loãng dần ra cho đến trong một

XIN LƯU Ý: BẢN NHÁP CHƯA HIỆU ĐỈNH – XIN TRÁNH IN ẮN PHỔ BIẾN

zone (khu vực) một ngàn tỷ Tam thiên. Đây là lý do tại sao mỗi một Buddha zone chỉ có bao nhiêu đó, bởi vì ra ngoài cái zone này (nên nhớ trí tuệ của Đức Phật không có giới hạn), ngài biết rõ thế này: địa bàn hồng pháp, duyên chúng sanh cộng nghiệp với ngài trong suốt thời gian mà Ngài tu tập qua mấy chục A Tăng Kỳ thì chỉ những đấng trong đây mới cộng nghiệp với Ngài thôi! Những đấng xa hơn Ngài dư sức thuyết pháp nhưng họ không có cộng nghiệp nói họ không nghe. Tại sao thầy Viên Minh về đây có nguyên một lũ quân Nguyên nó bu, nhưng ít bữa sau thầy Pháp Hòa về cũng có một lũ quân Nguyên khác nó bu. Tại sao? Why? - Cộng nghiệp. Thầy Viên Minh chỉ ho thôi là ở dưới có người họa "ho hay quá! Ho hay quá!". Mà trong khi qua tới thầy Giới Đức, thầy chỉ tần hần thôi là họ về họ tu mê mết, qua tới thầy Pháp Hòa, thầy Phước Tiến, Thích Thanh Từ ..mỗi thầy về là mang về một làn gió. Cộng nghiệp với ai thì ta bèn hít thở luồng gió ấy.

[31/12/2019 - 03:00 - Mslenhung]

(Phút 11:54) Như vậy thì trước khi nói đến Buddhist cosmology thì chuyện đầu tiên tôi phải mô tả cho bà con thấy khái niệm: một lũ quân Nguyên trong một trái lựu, và trong trái lựu ấy, điểm đồng càng nhiều thì chúng ta càng gần nhau. Và cũng có một trường hợp đặc biệt là do một trục trục trong tiền nghiệp, ngay hiện tại về khoảng cách địa dư, địa lý chúng ta xa nhau nhưng ngoài khoảng cách địa dư địa lý ấy chúng ta có vô số điểm đồng, thế là chỉ cần một cơ hội hữu duyên thiên lý là năng tương ngộ. Như vậy gom chung lại là tất cả chúng sanh trong một trái lựu gồm 27 hạt (cõi) nó chia thành 4 nhóm người:

- Nhóm 1: là chúng sanh bất thiện (ác)
- Nhóm 2: là chúng sanh dục thiện (lành)
- Nhóm 3: là chúng sanh hiền thiện (sắc, vô sắc) (lành)
- Nhóm 4: là thánh nhân (không thiện không ác)

Thế giới này là thế giới của nhân và quả, được gọi là thiện hay là ác thì cũng vẫn nói đến 2 chuyện : nhân và quả.

Bất thiện là hạng trốn khổ tìm vui, sẵn sàng hại người khác ..chỉ biết hưởng thụ mà không biết làm thiện.

Dục thiện: cũng trốn khổ tìm vui, cũng muốn ăn ngon mặc đẹp chẵn êm lụa ấm ..v.v thích hưởng thụ nhưng biết làm thiện.

Hiền thiện: cũng là thiện nhưng không còn thích dục nữa, ăn rồi xếp bằng hành thiền lim dim suốt. Gồm thiền sắc (tức là họ ngồi chăm chú vào đề mục như Đất, Nước, Lửa, Gió, Xanh, vàng, Đỏ, Trắng, hư không, ánh

XIN LƯU Ý: BẢN NHÁP CHƯA HIỆU ĐỊNH – XIN TRÁNH IN ẮN PHỔ BIẾN

sáng, đề mục tử thi, đề mục xương cốt, đề mục hơi thở ..nói chung những đề mục đó toàn là vật chất không, khi đắc thiền thì nó gọi là thiền sắc) và thiền vô sắc (là thiền dành cho những người đã đắc thiền sắc rồi và họ thấy chán, họ thấy còn dây dưa liên hệ với vật chất nó không có đã, chưa có tới).

Sẵn đây tôi nói luôn, đời sống của chúng ta là một hành trình vượt biên, có người trong đời này cứ vùi đầu trong tham sân si, sát sanh, trộm cướp không biết chui ra (không biết vượt biên) thì coi như đời đời nó cứ nằm trong vũng lầy của sanh tử.

Nhưng hạng thứ 2 nó biết vượt biên là hạng biết sợ, biết chán cái bất thiện cho nên nó vẫn hưởng dục như hạng 1 nhưng lên một cảnh giới cao hơn là hưởng thì cũng hưởng nhưng tu thì cũng tu.

Làm thiện thì có làm nhưng còn hưởng dục thì không khá, bởi vì còn hưởng dục thì bao nhiêu cái thiện mình làm cũng chỉ để quay trở lại hưởng dục. Đưa thích hưởng dục mà không tu trở lại làm dòi, làm bọ. Đưa hưởng dục mà có tu quay trở lại làm người, làm thiên. Được quần là áo lụa, tôi nói không biết bao nhiêu lần cấm đầu ăn mặn không biết tu hành học hỏi giáo lý thì đời sau sanh ra làm loài ăn thịt. Cấm đầu ăn chay không học giáo lý, không tu tập thiền định, kiếp sau sanh ra làm loài ăn cỏ. Chỉ thích mặc đẹp mà không tu hành bố thí giữ giới, đời sau sanh ra làm loài sặc sỡ diêm dúa lòe loẹt: bướm, kỳ đà ..làm loại hạ cấp nhưng sặc sỡ, lòe loẹt, diêm dúa. Thích ăn ngon mà không có công đức thì đời sau sanh ra làm loài ăn tạp.

Thì ở đây cũng vậy, hạng chúng sanh thứ nhất là trốn khổ tìm vui, tham sống sợ chết nhưng không thiết tu hành gì hết cho nên gọi là chúng sanh bất thiện, cái hạng thứ hai gọi là dục thiện có nghĩa là vẫn trốn khổ tìm vui, tham sống sợ chết, thích vật chất hưởng thụ này nọ nhưng có làm các công đức, mà làm công đức để chi ta? Để quay lại hưởng tiếp.

Cái hạng thứ 3 thấy rằng quần quanh trong năm dục không khá cho nên họ mới tu thiền. Hồi nãy tôi nói tu thiền sắc, có nghĩa là họ nhìn vô các đề mục vật chất niệm "đất, nước, lửa, gió.." (như nói ở trên) họ đắc thiền bằng những đề mục đó được gọi là thiền sắc. Còn thiền vô sắc thì sao? Có nghĩa là có những hạng chúng sanh khi họ đắc thiền sắc rồi họ thấy còn dây dưa với vật chất họ không thích, cho nên tôi mới gọi hành trình vượt biên là như vậy. Chúng ta muốn khá hơn thì chúng ta phải bỏ cái cũ.

Còn nhớ có 3 đặc điểm của người ngộ tánh không?

- Một là có khả năng phân biệt rất giỏi cái gì nên và không nên

XIN LƯU Ý: BẢN NHÁP CHƯA HIỆU ĐỈNH – XIN TRÁNH IN ẮN PHỔ BIẾN

- Hai là luôn luôn hướng tới phía trước và lên trên không có giậm chân tại chỗ

- Ba là khả năng buông bỏ rất tốt

Đây là đặc điểm của người có ngộ tánh, mà cái loại này ra đời gặp Phật là êm ru, Phật vừa gặp mặt làm cái "ret" là đặc liền. Bởi vì thông thường mình không có 3 khả năng này. Một không có khả năng phân biệt cái gì nên không nên, đa phần chúng ta sống là chạy theo cái ta thích hay không thích chứ chúng ta không quan tâm tới cái nên hay không nên. Phải có một ngày mà chúng ta biết được rằng trong đời sống của mình cái gì cần và cái gì mình thích, làm được công việc ấy là chúng ta đã đi hết 50% con đường rồi.

Quý vị nghe hiểu không? Trong đời sống biết cái gì mình thích và cái gì mình cần, chỉ làm được chuyện này thôi. Cái tật shopping bỏ, cái tật nấu ăn bỏ, du lịch bỏ, bỏ nhiều lắm ..chỉ cần biết cái gì mình cần, mình thích. Cho nên chỉ cần hiểu được chúng sanh có nhiều loại nó chỉ chạy theo cái thích và cái ghét, thêm một bậc nữa có chúng sanh chỉ quan tâm tới cái thiện và cái ác thôi (quan tâm cái xấu và cái tốt qua hành động) cho đến hạng thứ ba chỉ vòng quanh trong tánh sanh diệt. Đó là hành giả Tứ Niệm Xứ. Vậy mình tự hiểu mình loại nào trong 3 loại rồi đó:

- Cấp 1: không biết gì hết, chỉ biết chạy theo cái mình thích thôi

- Cấp 2: chỉ biết cầm đầu làm phước, nghe pháp ngồi thiền tinh tấn lắm

- Cấp 3: trở thành hành giả Tứ Niệm Xứ, ăn rồi chỉ quan sát sanh diệt. Quan sát là thở ra thở vô, thiện ác, buồn vui.. Hạng này mới ra khỏi để lọt vào hạng thứ 4

(Phút 24:38) Bà con biết sao tôi vẽ cái ô 4 hạng chúng sanh:

- Hạng 1 : hạng chúng sanh bất thiện nó sống bằng 12 cái tâm nhân bất thiện. Mà 12 tâm nhân là gì ? 8 tâm tham, 2 tâm sân, 2 tâm si là 12. Mười hai tâm nhân bất thiện đó (bởi vì nó là nhân mà cho nên) nó sẽ tạo ra 8 tâm quả bất thiện. 8 tâm quả bất thiện (6 căn). Còn nhớ hôm bữa tôi định nghĩa không? Thiện là gì? Thiện là 6 căn biết 6 trần bằng tâm lành. Bất thiện là 6 căn biết 6 trần bằng tâm ác. Vui là 6 căn biết 6 trần như ý. Buồn khổ là 6 căn biết 6 trần bất toại. Chính vì có 12 tâm bất thiện cho nên chúng ta mới có 8 tâm quả bất thiện. Mà trong 8 tâm quả bất thiện nói gọn lại là 6 căn chuyên môn biết cách bất toại. Do anh sống trong 12 tâm bất thiện, cho nên ngay bất cứ lúc nào anh có 12 tâm bất thiện xuất hiện thì

XIN LƯU Ý: BẢN NHÁP CHƯA HIỆU ĐỈNH – XIN TRÁNH IN ẮN PHỔ BIẾN

một cách kín đáo lặng lẽ âm thầm anh đã tạo ra 8 tâm quả bất thiện cho một kiếp sau mà lúc nào thì trời biết, tùy nó mạnh hay yếu.

Muốn biết nó (tâm bất thiện) mạnh hay yếu dựa vào ba điều kiện còn nhớ không?

- a. Là đối tượng mình tạo nghiệp là đám đông hay cá nhân
- b. Tâm trạng của mình lúc mà mình làm nó chủ ý hay vô tình, nó mạnh hay yếu, thiết tha hay hờ hững
- c. Tác dụng của công việc đó mình làm vì mục đích gì.

Thí dụ như tôi không thích đám đám đông Phật giáo này (tôi là người đạo Chúa) mỗi lần nó tới ngôi thiền tôi bậc nhạc lên lớn xiu. Nếu mà đám đông này tới vui chơi party, thì hành động tôi mở nhạc đó có tội nhẹ. Nhưng nếu mà đám đông này là học đạo, ngôi thiền là chết tôi. Chỉ là một tác rất là nhẹ chỉnh volume thôi là đi địa ngục 18 kiếp (18 kiếp là nói nghĩa bóng thôi chứ nó có thể là vô số kiếp). Bởi vì tôi phá đi cái cơ hội mà người ta nghe đạo và hành đạo. Nếu cũng động tác này mà tôi chỉ vặn để tôi hay con tôi nghe nhạc thì khác, nhưng hôm nay tôi vặn để phá đám bên đấy thì lúc đó tôi nghĩ gì? Tôi thấy đông đông tôi tưởng đám Phật giáo đó là party phá cho vui thôi thì lúc đó ý tôi lại khác. Nhưng nếu mà tôi biết chính xác cái đám này nó đang mê hành thiền, nó đang learning the Buddhism thì lúc đó tội nó khác, quý vị hiểu không? Cho nên tùy đối tượng đó làm đám đông hay cá nhân, dụng tâm chủ ý là gì và tác dụng cùng hiệu quả, hậu quả của nó là gì.

Trong Kinh ghi rất rõ, cũng công sức đó, thời gian đó, tài sản vật chất đó bỏ ra, nếu mà ta nhắm tới đối tượng tập thể và nhất là ta nhắm đến tác dụng lâu bền thì công đức đó chẳng thể nghĩ bàn. Ví dụ cầu, đường, đào giếng..số người sử dụng 3 cái này nhiều hay ít? Và việc sử dụng nó là không có giới hạn biết tới kiếp nào mới hư, và số lượng người dùng nó không thể đếm kể. Cho nên tôi chỉ bỏ ra 2000\$ để đào cái giếng ở Miền Điện thì công đức đó chẳng thể nghĩ bàn, bởi vì số người xài nó gồm có Tăng, Ni, Phật tử, cư sĩ, những người dùng giếng đó là những người học đạo, hành đạo và có lẽ là những người chứng đạo. Trong đó có những vị Bồ tát tương lai, vị Phật tương lai ..chúng ta không biết được trong chúng sanh ai sẽ thành Phật. Cho nên khi bỏ \$2000 mà đào giếng chỉ nghĩ một chuyện là không có đại ca nào đi ngang đây mà không dùng cái giếng này ..vậy thì quả báo của \$2000 này là không thể nghĩ bàn. Trong khi đó mình bỏ ra \$50,000 đãi mấy chục người ăn yến sào, bào ngư ..chỉ vài chục mâm nhậu là hết so với \$2000 đào giếng không thể nghĩ bàn.

XIN LƯU Ý: BẢN NHÁP CHƯA HIỆU ĐỈNH – XIN TRÁNH IN ẮN PHỔ BIẾN

[18/10/2020 - 09:40 - caoxuankien]

Một ví dụ khác. Cũng là chùng đó thuốc nổ nhưng mà tùy mình đặt chất nổ ở chỗ nào. Khi mà cái trái nổ đầu tiên mà nó làm kích nổ những trái nổ gần nó thì hậu quả của nó lớn vô cùng, so với khi mình để nó nằm riêng một mình trong cát thì nó không gây thiệt hại bao nhiêu.

Mỗi lần ta có các tâm bất thiện xuất hiện trong đầu thì ngay lúc đó ta đã âm thầm lặn lẽ kín đáo tạo ra 8 tâm quả bất thiện. 8 tâm quả bất thiện chính là 6 căn chuyên môn biết cảnh bất thiện.

Mình không học A tỳ đàm mình tưởng má mình sinh mình ra là mình có cặp mắt. Nhưng nghĩ vậy là sai. Mặc dù khi chụp hình nhìn thì thấy đúng là có hai con mắt. Nhưng mà cái biết của con mắt đó nó có hai loại. Khi mà tôi thấy cảnh mà tôi không thích thì cái tâm mà biết cái cảnh đó gọi là tâm nhãn thức quả bất thiện. Còn khi mà tôi thấy cảnh mà tôi thích thì cái tâm mà biết cái cảnh đó gọi là tâm nhãn thức quả thiện. Cũng cùng con mắt đó nhưng mà cái tâm mà dùng con mắt đó để mà biết lại là hai tâm khác nhau. (32:15)

[05/05/2021 - 04:01 - dieulienhoa67]

Cho nên, bây giờ để tôi nói cho các vị tin;; hỏi tới đâu nói tới đó: các vị có đồng ý với tôi là có những người, cả đời 6 căn của họ toàn là có những cảnh như ý! có 0?

- có

- Mới sáng nay tôi coi gia đình Bill Gates. gia đình ông, con mắt toàn thấy cái họ muốn thấy không! Đúng 0 ta? Các vị biết, họ đi máy bay, đâu có đi hàng Business hay 1st class, họ đi chuyên cơ riêng. Họ ăn uống là có đầu bếp riêng trong nhà họ, cứ búng tay, huýt sáo là đèn nó cháy. Họ khiêng nguyên 1 mảnh đại dương bỏ vô trong nhà để coi cá mập. Họ có thể tắm nắng địa trung hải, có thể uống rượu vang của Hy Lạp, họ có thể ăn Pizza của Ý mà cái loại fresh nhất... trong ngôi nhà của họ. 6 căn của họ, dĩ nhiên căn thứ 6 phải lệ thuộc vào 5 căn kia, nha! Nhưng riêng 5 căn đầu của họ là mắt tai mũi lưỡi thân, cảnh toàn là toàn là the best ones không. Hiểu chưa? Thì đó là do xưa họ có 8 tâm dục thiện cho nên bây giờ họ có 8 tâm quả thiện. Là gì? Chính là 6 căn chuyên môn biết cảnh 6 trần như ý. Còn mỗi lần có tâm bất thiện là ta đang kín đáo tạo ra 6 căn chuyên môn biết cảnh bất toại. Có 0?

Quý vị có biết nhà ổ chuột bên VN 0? Mỗi cạnh 3m, trần cao 1,5m, trưa nó nóng như là cái chảo rang muối. Trước nhà thì ống cống, bụi 0. Tanh hôi nồng nặc, con nít đá banh, xe ba gác chạy rần rần, đàn ông nhậu xỉn đánh

XIN LƯU Ý: BẢN NHÁP CHƯA HIỆU ĐỊNH – XIN TRÁNH IN ẮN PHỔ BIẾN

vợ, con nít đá banh la hét. Các vị có hiểu được cảnh đó 0? Mà có nhiều ng lớn lên trong bối cảnh đó. Có tin cái đó 0?

Cả ngày con mắt thấy toàn là cái 0 muốn, tai nghe toàn là cái thứ 0 muốn, mũi nghe toàn là cái mùi 0 muốn - 33:32

[17/05/2021 - 01:46 - dieulienhoa67]

Xưa tôi ở VN bên Giồng Ông Tố, trước chùa có ông xay khoai mì lấy bột, xong ông đổ bã xuống cống, hôi cả làng mấy cây số. Từ xa đi thấy mà nghe mùi hôi là biết sắp tới chùa. Tôi ở trong cảnh đó mấy năm trời. Ở xứ Âu Mỹ mà làm như vậy thì sẽ không được, sẽ bị kiện. Như vậy do nghiệp mà chúng ta mới sanh vào trong 1 bối cảnh nào đó để phải thấy, nghe những thứ mà mình 0 muốn.

Trong tháng rồi thấy ở VN đăng liên tục mấy vụ án là do mở Karaoke làm phiền hàng xóm, nói 0 được, họ bức mình qua lại.

Mình muốn nghe Tuấn Vũ mà họ mở Khánh Ly, hoặc muốn nghe Thầy Pháp Hòa mà họ mở Thầy Phước Tiến là đủ chết rồi. Cho nên do từ 12 tâm bất thiện mà tai, lên đến 6 căn liên tục biết toàn là cảnh xấu.

Do có 8 tâm nhân dục thiện mới tạo ra 8 tâm quả thiện. Chính là 6 căn.

Các vị có thể thắc mắc rằng: 6 căn mà sao có đến 8 tâm thiện? Là bởi vì khi nói rằng tôi nghe cái gì đó, thì 0 phải chỉ là nghe mà còn qua các tâm tiếp thu (reception), quan sát là observation, thẩm định là discrimination. Qua 3 tâm này thì tôi mới biết đó là cái gì. Mắt chỉ là get photo thôi, 0 có biết cái gì hết. Ông chụp rồi đưa vô trong thì ở trong đầu tiên là tâm reception - tâm tiếp thu - Sampathichana. Sau đó chuyển tới tâm kế là observation - làm việc browsing, rồi đưa qua tâm kế bên là discrimination mới quyết định, khẳng định đó là cái gì. Sau đó mới tới chuyện ta thích hay 0.

Mà tại sao chúng ta 0 học cái đó? Có những ng rất cực đoan. Họ nghe ba mớ rằng tu là chỉ giữ tâm thôi, chứ cần gì phải học? Sai! Phải học. Khi học như vậy rồi thì ngài thiên anh mới biết: à thì ra tôi là đồ ráp.

Anh phải học lý thuyết trước, giống như 1 ng 0 biết chữ, mình dạy họ ăn uống kiêng khem rồi tập thể dục thì anh ta vẫn làm được. Nhưng làm mà 0 hiểu. Còn người là dược sỹ, bác sỹ, họ cũng chạy bộ, ăn rau, ăn kiêng... nhưng họ ý thức được. Còn ông dốt 0 biết chữ thì khuyên bớt thịt đỏ/red meat, ăn rau, củ quả, đặc biệt thường xuyên vận động, sống chỗ thông thoáng có nắng gió... người dốt nghe vẫn làm được nhưng anh ta chỉ biết có chừng ấy thôi! Hỏi thêm hoặc hỏi tại sao thì không biết.

Bây giờ mới biết: tu là tu tâm nhưng tại sao anh phải học giáo lý. 37:41

XIN LƯU Ý: BẢN NHÁP CHƯA HIỆU ĐỈNH – XIN TRÁNH IN ẮN PHỔ BIẾN

[27/08/2022 - 09:53 - annguyen.msg]

Tôi nói ngay cái chuyện nấu ăn cũng vậy, một người mà có kiến thức họ làm đầu bếp tốt hơn cái người bắt chước, các vị có biết cái đó không? Nhà quê tôi thiếu gì người không biết chữ, toàn là đi ăn đám giỗ đám cưới về bắt chước nấu y chang, nhưng mà họ đòi đòi kiếp kiếp không thể trở thành chief cook. Có ông Anthony Bourdain người Pháp ổng nấu ăn cho nhà hàng 5 sao ở Hà Nội, và khi ông Obama qua ổng chính là người đã ngồi ăn bún chả với ông Obama, sau đó ổng chết. Nhưng mà tôi muốn nói 1 điều là chief cook anh ở cái đẳng cấp nào, anh nấu cho ông hoàng bà chúa nó khác, hiểu không? Chứ còn cái kiểu nhà quê không biết chữ một là đi ăn giỗ ăn đám, 2 là đi ăn chực một thời gian là về biết nấu. Nhưng mà nó khổ một chỗ là, đòi đòi kiếp kiếp anh không thể nào thành chief cook được. Ở đây cũng vậy, mắt tai nó chỉ chụp hình ảnh, chụp âm thanh, nó take photo chứ nó không có một cái gì hết. Nó chỉ từ reception nó chuyển qua browsing, observation rồi từ đó chuyển qua discrimination rồi là xong. Tiếp theo mới là thích hay ghét, tâm thiện hay là tâm bất thiện. Lúc nó chụp nó không có tâm thiện tâm ác, nhưng chụp xong nó đưa vô trong. Bằng cái nhìn thẩm mỹ, thì đó là một bức tượng xấu, nhưng bên trong cái discrimination nó nói là không, tuy xấu nhưng là tượng Phật, hiểu chưa? Có những đứ bên Việt Nam nó bi tai nạn mà tôi phải nói thẳng là má nhìn không ra đó, còn ở đây có những tượng Phật xấu mà đệ tử nhìn không ra. Nhìn nó kỳ lắm. Ngài có 32 tướng tốt mà có nhiều tượng tôi nhìn mà tôi phải che bớt con mắt lại để nhìn, sợ thêm tội, nghĩ sao mà đem bán mới ghê, mà tôi không nể những đứ đó tôi nể cái tên mà khiêng về thờ đó! Nhưng mà không sao, cái quan trọng nhất là nó chụp hình, nó take photo, nó đưa vô thẳng reception, thẳng reception nó nói xấu hoặc, đưa vào browsing nó nói xấu hoặc, còn thẳng discrimination nó nói tượng Phật đó cha! Thì sao khi nó phán xong thì một loạt tâm sau nói lạy đi lạy đi, tượng Phật chỉ là biểu tượng thôi, vẻ đẹp nằm đằng sau nó, lạy đi. Chính cái loạt tâm sau nó kêu mình lạy đi. Khi mình học A tỳ đàm mình mới thấy cái gọi là con người, là thiện là ác, là sang là hèn, nó là tổng hợp của vô số thứ, parts, toàn là đồ ráp không hà. Chỉ nghe một âm thanh mà một đứ nó biết opera là gì, một đứ chỉ biết nghe cái lương chứ nghe opera nó chịu không có nổi. Đứ nghe chậm quen, nó nghe nhanh nó nghe không được. Đứ nó nghe nhạc sang quen nó nghe dân ca đồng quê, nó nghe không được.

(Phút 41)

[01/09/2022 - 06:57 - annguyen.msg]

Thì tùy vào cái nền tảng tâm thức cho nên ngày hôm qua tôi có nói trình độ dẫn đến thái độ. Cho nên, cũng cái cảnh đó, 6 trần đó nhưng mà thằng Tèo nó nhìn 6 trần đó nó có 12 tâm bất thiện, từ đó nó tạo ra 8 tâm quả tâm quả bất thiện. Cũng cái cảnh đó mà thằng Tí nó nhìn vô nó có 8 cái tâm dục thiện, cho nên nó có 8 cái tâm quả thiện. Rồi cái này mới quan trọng, các vị thấy 12 tâm bất thiện nó tạo ra 8 tâm quả bất thiện, thấy không? 8 tâm quả bất thiện đó chia ra làm 2 phần :

1. Quả bình sinh
2. Quả tục sinh

Tôi hỏi bà con nha, đời sống của người 90 tuổi và cuộc sống ngắn ngủi của một đứa bé chết yểu 2 tuổi nó đều có một điểm giống nhau là mở đầu bằng sanh và kết thúc bằng tử, đúng chưa? Thì Đức Phật dạy rằng cuộc đời của một ông vua hay cuộc đời của một thằng ăn mày dầu cuộc đời nó trăm tuổi hay là 2 tháng tuổi rồi chết thì đều có điểm giống nhau là đều bắt đầu bằng sanh và kết thúc bằng tử. Thì mỗi một kiếp sống nó được bắt đầu bằng tâm đầu thai. Nghe kịp không? Gọi là tâm tục sinh, tục là tiếp nối đó. Tại sao tôi không xài chữ tâm tái sanh mà tôi xài chữ tục? Bởi vì tái có nghĩa là “re”, như “re-birth”, mà trong A Tỳ Đàm đại kỵ chữ “re”. Vì trong A Tỳ Đàm không có cái gì nó xuất hiện trở lại hết, nó chỉ xuất hiện một lần rồi mất. Nhớ nha! Quan trọng lắm nha. Cho nên trong A Tỳ Đàm không hề có chữ “tái sanh”. Mỗi cái nó chỉ xuất hiện 1 lần thôi, nó sanh rồi diệt. Cái sau có thể giống với cái trước nhưng nó là một cái khác. Nhớ nha, mãi mãi phải nhớ cái này. Trong A Tỳ Đàm mọi thứ từ vô thủy luân hồi đến bây giờ không có cái gì tồn tại quá 1 sát na. Và cũng không có cái gì nó quay trở lại đầu chỉ một sát na. Tất cả chỉ xuất hiện một lần và chỉ một mà thôi. Nhớ nha!

Như vậy trong 12 tâm bất thiện , tạo ra 8 tâm quả bất thiện, và trong đó gồm có 2 categories. Cái tâm mà tôi nói lúc nãy đó nhớ không, observation, cái tâm đó lúc bình thường thì nó làm cái việc browsing, browsing mấy cái objects , nhưng mà lúc đầu đời thì cái tâm đó nó làm một chuyện đó là đưa chúng ta vào bụng mẹ. Lúc bình thường nghĩa là sau khi mình đã vô cái kiếp đó rồi, xuống phi trường rồi, đóng cái visa rồi đó là nó làm cái chuyện là browsing. Nhưng mà khi mình lên máy bay ở cái

XIN LƯU Ý: BẢN NHÁP CHƯA HIỆU ĐỈNH – XIN TRÁNH IN ẮN PHỔ BIẾN

phi trường kia đó, thì chính nó là cái visa cho mình đó, hiểu không? Nó chính là cái vé máy bay để đưa mình lên máy bay.

Cho nên cứ mỗi lần mà quý vị làm cái chuyện thiện ác, dù chỉ là cười khẩy thôi, cười đều, mình cứ tưởng cái cười đó không phải là ác nghiệp nhưng nó là ác nghiệp đó! Bị vì nó được tác động bởi tâm xấu, nhớ ha! Bất cứ một việc ác việc thiện nào đi nữa, thì nó được tác động bởi 1 loại tâm tương ứng. Tâm ác là gì? Là một câu nói, một suy nghĩ, một hành động lớn bé được tác động bởi tâm xấu. Dầu nó chỉ là một cái háy, nguýt, lườm, liếc,...cho nên đừng có coi thường những cái háy, nguýt, lườm, liếc đó.

Trong kinh nói, Đức Phật có 32 hảo tướng trong đó có cái tướng gọi là mắt đẹp không cưỡng được. Kẻ thù muốn hại Ngài, nhìn cặp mắt của Ngài họ bị chùn bước các vị biết không? Cầm dao rút dao. Chỉ trừ trường hợp nghiệp quá khứ nó trở, Ngài né không được thôi chứ còn chúng sanh nghe giọng nói của Phật, nhìn ánh mắt của Phật, họ chịu không nổi. Con voi điên nó gặp Ngài nó còn quỳ sụp xuống mà, không phải vì phép lạ, mà vì quá nhiều kiếp Ngài đem máu xương Ngài cho người ta. Cho nên với cái hạnh lành đó bây giờ Ngài sinh ra nó gặp Ngài nó bị đơ. Nó gặp Ngài giống như con trẻ con thơ mà gặp mẹ vậy, ghê gớm như vậy. Và vì sao Ngài có cái phước đó, nhiều đời Như Lai không có háy, nguýt, lườm, liếc, không có nhìn người khác bằng tâm thù hận, rất nhiều kiếp như vậy nên kiếp cuối thành Phật, cặp mắt Như Lai khi Như Lai nhìn chư Thiên nhìn loài người, thì có thể cảm hóa được họ. Thứ hai, cái giọng nói của Đức Thế Tôn trong kinh nói, có thể làm mềm lòng một người hung tợn nhất, vì sao vậy? Vì trong rất là nhiều kiếp, Ngài chỉ dùng ngôn ngữ để hàn gắn kết nối, không có chia rẽ gây hận thù, không có làm cho ai đổ máu rơi lệ.

Trong suốt nhiều kiếp Ngài chỉ dùng ngôn từ của Ngài để đem lại niềm vui cho người khác cho nên kiếp cuối cái âm thanh của Ngài rất là hay.

(Phút 47:30)

[01/09/2022 - 06:57 - annguyen.msg]

Thì tùy vào cái nền tảng tâm thức cho nên ngày hôm qua tôi có nói trình độ dẫn đến thái độ. Cho nên, cũng cái cảnh đó, 6 trần đó nhưng mà thằng Tèo nó nhìn 6 trần đó nó có 12 tâm bất thiện, từ đó nó tạo ra 8 tâm quả tâm quả bất thiện. Cũng cái cảnh đó mà thằng Tí nó nhìn vô nó có 8 cái tâm dục thiện, cho nên nó có 8 cái tâm quả thiện. Rồi cái này mới quan trọng,

XIN LƯU Ý: BẢN NHÁP CHƯA HIỆU ĐỈNH – XIN TRÁNH IN ẮN PHỔ BIẾN

các vị thấy 12 tâm bất thiện nó tạo ra 8 tâm quả bất thiện, thấy không? 8 tâm quả bất thiện đó chia ra làm 2 phần :

1. Quả bình sinh
2. Quả tục sinh

Tôi hỏi bà con nha, đời sống của người 90 tuổi và cuộc sống ngắn ngủi của một đứa bé chết yểu 2 tuổi nó đều có một điểm giống nhau là mở đầu bằng sanh và kết thúc bằng tử, đúng chưa? Thì Đức Phật dạy rằng cuộc đời của một ông vua hay cuộc đời của một thằng ăn mày dầu cuộc đời nó trăm tuổi hay là 2 tháng tuổi rồi chết thì đều có điểm giống nhau là đều bắt đầu bằng sanh và kết thúc bằng tử. Thì mỗi một kiếp sống nó được bắt đầu bằng tâm đầu thai. Nghe kịp không? Gọi là tâm tục sinh, tục là tiếp nối đó. Tại sao tôi không xài chữ tâm tái sanh mà tôi xài chữ tục? Bởi vì tái có nghĩa là “re”, như “re-birth”, mà trong A Tỳ Đàm đại kỵ chữ “re”. Vì trong A Tỳ Đàm không có cái gì nó xuất hiện trở lại hết, nó chỉ xuất hiện một lần rồi mất. Nhớ nha! Quan trọng lắm nha. Cho nên trong A Tỳ Đàm không hề có chữ “tái sanh”. Mỗi cái nó chỉ xuất hiện 1 lần thôi, nó sanh rồi diệt. Cái sau có thể giống với cái trước nhưng nó là một cái khác. Nhớ nha, mãi mãi phải nhớ cái này. Trong A Tỳ Đàm mọi thứ từ vô thủy luân hồi đến bây giờ không có cái gì tồn tại quá 1 sát na. Và cũng không có cái gì nó quay trở lại dầu chỉ một sát na. Tất cả chỉ xuất hiện một lần và chỉ một mà thôi. Nhớ nha!

Như vậy trong 12 tâm bất thiện , tạo ra 8 tâm quả bất thiện, và trong đó gồm có 2 categories. Cái tâm mà tôi nói lúc nãy đó nhớ không, observation, cái tâm đó lúc bình thường thì nó làm cái việc browsing, browsing mấy cái objects , nhưng mà lúc đầu đời thì cái tâm đó nó làm một chuyện đó là đưa chúng ta vào bụng mẹ. Lúc bình thường nghĩa là sau khi mình đã vô cái kiếp đó rồi, xuống phi trường rồi, đóng cái visa rồi đó là nó làm cái chuyện là browsing. Nhưng mà khi mình lên máy bay ở cái phi trường kia đó, thì chính nó là cái visa cho mình đó, hiểu không? Nó chính là cái vé máy bay để đưa mình lên máy bay.

Cho nên cứ mỗi lần mà quý vị làm cái chuyện thiện ác, dù chỉ là cười khẩy thôi, cười đêu, mình cứ tưởng cái cười đó không phải là ác nghiệp nhưng nó là ác nghiệp đó! Bị vì nó được tác động bởi tâm xấu, nhớ ha! Bất cứ một việc ác việc thiện nào đi nữa, thì nó được tác động bởi 1 loại tâm tương ứng. Tâm ác là gì? Là một câu nói, một suy nghĩ, một hành động lớn bé được tác động bởi tâm xấu. Dầu nó chỉ là một cái háy, nguýt, lườm, liếc,...cho nên đừng có coi thường những cái háy, nguýt, lườm, liếc đó.

XIN LƯU Ý: BẢN NHÁP CHƯA HIỆU ĐỈNH – XIN TRÁNH IN ẮN PHỔ BIẾN

Trong kinh nói, Đức Phật có 32 hảo tướng trong đó có cái tướng gọi là mắt đẹp không cưỡng được. Kẻ thù muốn hại Ngài, nhìn cặp mắt của Ngài họ bị chùn bước các vị biết không? Cầm dao rút dao. Chỉ trừ trường hợp nghiệp quá khứ nó trở, Ngài né không được thôi chứ còn chúng sanh nghe giọng nói của Phật, nhìn ánh mắt của Phật, họ chịu không nổi. Con voi điên nó gặp Ngài nó còn quỳ sụp xuống mà, không phải vì phép lạ, mà vì quá nhiều kiếp Ngài đem máu xương Ngài cho người ta. Cho nên với cái hạnh lành đó bây giờ Ngài sinh ra nó gặp Ngài nó bị đơ. Nó gặp Ngài giống như con trẻ con thơ mà gặp mẹ vậy, ghê gớm như vậy. Và vì sao Ngài có cái phước đó, nhiều đời Như Lai không có háy, nguýt, lườm, liếc, không có nhìn người khác bằng tâm thù hận, rất nhiều kiếp như vậy nên kiếp cuối thành Phật, cặp mắt Như Lai khi Như Lai nhìn chư Thiên nhìn loài người, thì có thể cảm hóa được họ. Thứ hai, cái giọng nói của Đức Thế Tôn trong kinh nói, có thể làm mềm lòng một người hung tợn nhất, vì sao vậy? Vì trong rất là nhiều kiếp, Ngài chỉ dùng ngôn ngữ để hàn gắn kết nối, không có chia rẽ gây hận thù, không có làm cho ai đổ máu rơi lệ. Trong suốt nhiều kiếp Ngài chỉ dùng ngôn từ của Ngài để đem lại niềm vui cho người khác cho nên kiếp cuối cái âm thanh của Ngài rất là hay.
(Phút 47:30)

[01/09/2022 - 08:19 - annguyen.msg]

Như vậy mình thấy chỉ một câu nói thôi, chỉ một cái nhìn thôi mà đã là một cái nghiệp, hiểu không? Các vị đừng có chê con mắt, có những người họ xấu hoắc nhưng nhìn con mắt họ là mình về mình mất ngủ. Cái ánh nhìn nó quan trọng lắm. Cho nên, bất cứ một cái việc thiện, ác, lớn, bé nào khi mà nó xuất hiện trong đầu của mình đó, trước hết cái tâm bất thiện nó mới tác động ra cái thân và khẩu, thì mỗi lần cái tâm ác xuất hiện nó tạo ra 2 thứ nghiệp. Mà 2 thứ nghiệp đó nói cho rộng là 8 thứ tâm, trong 8 thứ tâm đó nó gồm có 7 tâm bình sinh, nghĩa là ngày thường đó, daily life. Trong đó cái tâm thứ 8 nó dùng được 2 thời điểm. Một là daily life, lúc daily life thì nó làm việc gì? Lúc này tôi có nói rồi, observation. Còn lúc đầu đời thì nó làm việc gì? Đi đầu thai. Nhưng mà phải nhớ đây là nói trường hợp tâm bất thiện nha. Tức là trường hợp sa đọa mình mới xài cái tâm đầu thai này.

Giờ qua cái số 2 nè, 8 tâm nhân dục thiện là sao? Từ, bi, hỷ, xả, kham nhẫn, yêu thương, chánh niệm, trí tuệ. Nhưng mà phải nói thêm những cái thiện đó ở cái người còn đang hưởng dục thì ta gọi đó là dục thiện. Trong 4

XIN LƯU Ý: BẢN NHÁP CHƯA HIỆU ĐỈNH – XIN TRÁNH IN ẮN PHỔ BIẾN

hạng người trên thì các pháp trên thuộc về hạng nào trong 4 hạng đó? Dục thiện. Vậy thì hạng 1 có không? Có! 80% là loại 1 (bất thiện). Các vị phải nghe, các vị hỏi lòng mình trong vòng 24 giờ tâm thiện với tâm ác tâm nào nhiều hơn? Cho nên 80% mình là loại 1, chỉ có 20% mình là loại 2 (dục thiện), còn loại thứ 3 (hiền thiện) là “ngàn thu áo tím”. Loại thứ 4 (Thánh Nhân) là đừng nhắc tới thêm đâu.

Phút 49:56

[07/10/2022 - 06:08 - tripclathho]

.nha . Cho nên là 80% trong ngày chúng ta là loại 1, được chưa. 20% là nói nịnh đó, chỉ có 2 chục thôi, chỉ có 2% thôi, 2% của 20 là 2% thôi là nhóm 2 thời gian đó thời gian trong 1 ngày bây giờ tin chưa tin là mình bất thiện nhiều hông tôi không ngờ là câu trả lời mong cho tôi vui .... tôi chưa thấy ai sai hơn cô. Thiệt tình ở Việt Nam nó kêu là tự tin quá trớn, tự tin quá trớn, khủng khiếp thiệt chỉ có tên nào nó làm giả tứ niệm xứ mới biết được nó dơ cỡ nào nó hèn cỡ nào. Rồi chỉ cần nó rút vô đám đông nó liếc nó thấy bà kia sao mà cảm giống mình vậy ta là bắt đầu bất thiện rồi á, rồi thấy người ta đẹp hơn mình là bắt đầu thấy bực rồi á, hiểu hông. Mình thấy bã bữa nào bã cũng chen bã ngồi đằng trước á, mình ngồi đằng sau mình nghe không rõ quý vị nghe hiểu hông, chỉ có được 1 chút xíu đó mình không ngờ nó là bất thiện, quý vị nghĩ coi chỉ nghĩ là chuyện tự nhiên tui lớn tuổi tui ngồi ở sau tôi nghe hok rõ tui biết bà còn trẻ tui chen lên đằng trước tôi ngồi là chuyện đương nhiên. Thưa, cái đương nhiên đó là trên quan điểm xã hội chứ trong tâm pháp A Tỳ Đàm trong cái (book dish xai cô lô gy) thì cái bực đó vẫn là tâm SÂN đó có hiểu hông ta? Tui đã nói bà con 1 tỷ lần trong zoom đó là Một muỗng muối kẻ bên lu đường thì nó vẫn là muỗng muối 1 muỗng đường bên cạnh cái lu muối nó vẫn là muỗng đường, nghe kịp hông 1 muỗng đường trong tay kẻ thù nó vẫn ngọt còn 1 muỗng muối trong tay mẹ hiền nó vẫn mặn hiểu hông bởi vì nó là khoa học. Đường nằm ở đâu vẫn là đường muối nằm ở đâu vẫn là muối. Tâm bất thiện ở đâu vẫn là tâm bất thiện dầu nó là 1 vị cao tăng tu 8 chục năm rồi hiện giờ y áo trang nghiêm đang ngồi trước tháp xá lợi mà bây giờ chỉ cần ông có 1 cái khó chịu thì vẫn là tâm bất thiện. Còn 1 cái bà bán thịt cả đời chỉ biết ăn tục nói phản, ăn đằng sóng nói đằng gió nghĩ rằng bã hung hăng dữ nhưng bã có 1 chút chạnh lòng 1 chút khi thấy người ăn mày đi ngang thì cái chạnh lòng ấy vẫn là tâm thiện mặc dù mình mầy mang máu heo cho ông, có hiểu hông. Cái đó quan trọng lắm nha trong A Tỳ Đàm rõ ràng

XIN LƯU Ý: BẢN NHÁP CHƯA HIỆU ĐÍNH – XIN TRÁNH IN ẮN PHỔ BIẾN

lắm 1 tý thuốc độc trong tay mẹ vẫn là thuốc độc 1 viên thuốc bổ trong tay kẻ tử thù vẫn là viên thuốc bổ, làm ơn nhớ dùm, làm ơn bỏ dùm mấy cái gọi là kênh vén sên nô, cái đó quan trọng lắm, kênh vén sên nô là cái gì? cái mặt định cái ướn lệ của xã hội nó đặt ra cứ theo lối mòn mà nó đi hoài đi hoài mà tôi nói rất là nặng, chỉ có trâu mới quen ngỗ, chó mới quen đường con người là phải biết vượt khỏi lối mòn mới khá được. ông Nick của Đức có 1 câu nói rất hay Con người là 1 cái gì đó cần phải vượt qua. câu nói sâu sâu kinh khủng lắm Con người là cái gì đó cần phải vượt qua. Chúng ta năm 15 tuổi phải hơn 14, 20 phải hơn 19 có nhiều người họ nói cũng có hơn mà hơn tuổi thế hiểu không, có nhiều người sống lâu á là chỉ để cũ kỹ có người sống lâu là già dặn, có người già chác chỉ là tóc hải nhi tóc bạc thôi. có nghe chữ hải nhi tóc bạc hôn. sống lâu mà chỉ là hải nhi tóc bạc nha. Cho nên cứ mỗi lần ta có 1 tâm lành là lúc tang đang kín đáo, lạng lẽ tạo ra 16 cái công quả sau đây trong đó gồm có là 8 tâm quả thiện vô nhân, tại sao gọi là vô nhân? tui hông biết vô nhân? vô nhân đây là gì? đó chính là 6 căn để chúng ta biết 6 trần, 6 trần thường nhật thể hiểu không? 6 căn với 6 trần thường nhật còn riêng 8 đại quả thiện này để làm gì ta? đó chính là ta có thể ghi rồi ta nốt thêm ồ ồ ồ cái rổ số đề cái này ta hỏi nè? ở đây có câu thứ nhất nè? tài khoản sư là số nào? cái câu đó nó hay nhất ngắn nhất mà dễ trả lời nhất còn mấy câu gì đâu mà hỏi tào lao mà nó dài quá, nói đùa chứ hông phải hỏi á? rồi giờ ghi cái note này 8 tâm quả này thuộc quả bất thiện nhá trong đó có 1 quả tục sinh và 7 quả bình nhật á 1 quả bình sinh còn cái 16 này nè thì nó gồm có 8 cái bình sinh và 8 cái tục sinh, đủ chưa? có hiểu hok ta?, nó hơi khác 1 chút, khi ta làm ác nó chỉ cho ra có 8 quả thôi mà còn khi ta làm thiện thì nó cho tới 16 quả Tại sao vậy? giờ hiểu chưa, bây giờ nghe nghe kịp hôn nè? mỗi tâm ác nó tạo ra 8 tâm quả bất thiện gồm có 2 loại: 1 cái tâm đưa đi tục sinh và 7 cái tâm kia là bình sinh. còn riêng cái tâm thiện khi mà nó xuất hiện thì nó tạo ra 16 quả trong đó có: 8 cái bình sinh và 8 cái tục sinh mở ngoặc đơn, lúc đầu đời thì nó là tâm tục sinh sau giây phút ấy nó trở thành tâm bình sinh, hiểu hôn ta? bình sinh mình xài trong lúc nào? đó là lúc mình ngủ, lúc mình hôn mê bất tỉnh, còn lúc nào nữa? lúc mà ta chuyển tiếp hoạt động chuyển tiếp là transfer, có nghĩa là tôi đang thấy bây giờ tui chuyển qua tui nhìn từ nhìn tôi chuyển qua tôi nghe thì cái khoảng cách đó là nó được xen vào bằng 8 tâm quả nè, hiểu hôn bữa này là ăn hông quên là ngủ thì chết luôn á, có hiểu hôn? tức là khi mà tôi tạo 1 tâm thiện nó xuất hiện ở trong đầu của tôi á thì nó cho ra 16 quả trong đó 8 quả đầu á bữa nay ai mà có học A Tỳ

XIN LƯU Ý: BẢN NHÁP CHƯA HIỆU ĐỈNH – XIN TRÁNH IN ẮN PHỔ BIẾN

Đàm nghe tôi giảng thấy ngộ hôn rất là ngạc nhiên tại sao tôi giảng cái kiêu rất là lạ là bởi vì tôi đang giảng cho những người mù tịt hồng biết gì hết nha. Mỗi lần ta có tâm lành thì nó cho ra 16 quả như sau: thứ nhất 8 quả đầu được gọi là quả bình sinh, 8 quả sau được gọi là quả tục sinh mà ta xem sao mà ta xem từ tục sinh mà tới 8 là bởi vì thiện đa dạng hơn bất thiện mặc dù trên đời này người ác nhiều hơn người lành nhưng mà trong đó người lành nó là lại phức tạp hơn người ác hiểu hôn? Nghe tôi hỏi người dốt và người giỏi người nào nhiều hơn? người dốt... nhưng mà người dốt mình xét phốt ê điu cây sân xét trình độ mình chỉ gọi là dốt là xong, nhưng mà người giỏi thì á: tú tài, à rồi rồi gì nữa ta bi ấy, em ấy, ti ad đi, rô phét sơ, cô la, xai ên tít, tét nịt xon, a chi tét, đóc tơ ... hiểu hôn? Nãy giờ quý vị nghe tôi kể tôi kể muốn mỗi miệng luôn, mà nguyên 1 cái lũ này á là nó chỉ nằm trong cái đám gọi là đám có học thôi đúng hôn? rồi cái đám có học này nếu mà đem so với cái đám có học này thì nếu mà đem so với cái đám thất học này thì nó chỉ là 1 phần rất là nhỏ nó nhỏ nhưng mà nó quá phức tạp đi còn cái đám dốt đám nó hông biết chữ chỉ quăng một câu dốt xong. Còn cái đám này nó rất là đông đông hơn quân Nguyên. còn cái bất thiện nó cũng vậy khi mà nó sống bằng tham bằng sân bằng si á thì bơm xuống thẳng dưới ệt nhưng mà vì tùy cái căn cơ của mỗi người có người cũng sát sanh trộm cắp nhưng mà chết rồi á là họ sanh vào làm cái loài súc sinh làm con này con kia, có người cũng sát sanh trộm cướp nhưng chết rồi xuống sanh xuống địa ngục, có người thì với ác nghiệp thì sanh làm cái loài a tu la, có người làm ngã quỷ nhưng sao vì cấu căn cơ khác nhau có người tánh nóng quá họ hợp với a tu la, tham nhiều quá họ hợp cái loài súc sinh hoặc là ngã quỷ nghe kịp hôn? tùy tùy vào chưa chưa hết tôi làm rất nhiều ác nghiệp nhưng mà quá khứ tôi có rất nhiều thiện nghiệp nghe kịp hôn nhưng mà với sự can thiệp của thiện nghiệp thì cái ác nghiệp của tui nó trở theo cái hướng khác. Còn cô á cô này cô cũng tạo nhiều chùng ác nghiệp giống như tui ác nhưng mà kích thiện đời của cô là không tu còn nữa cái thiện nghiệp của của 2 người đó nó hông có giống nhau đó nghe kịp không? Cái thiện nghiệp của thằng Tèo hông giống của thằng Tý là 1, nó đã không giống về chủng loại mà nó cũng không về số lượng nữa nó không giống về ca bơ lô gy mà nó cũng không giống về cái a mao đúng nữa hiểu hôn, nó khác, chính về cái a mao cũng không không giống và các ca ba xơ ty cũng không giống mà cả cái ca ta tơ ri cũng không giống nữa cho nên 2 người mình cùng lại Phật cùng nghe pháp cùng ngồi thiền cùng bố thí nhưng mà nó cho quả

Phút 59:42

[12/10/2022 - 06:32 - caoxuankien]

biền biệt sơn khê. Một đứa nó bố thí kiếp sau sanh ra nó giàu có, nó đẹp. Còn đứa nó bố thí kiếp sau sanh ra nó giàu có, nó thông minh. Còn đứa nó cũng bố thí kiếp sau sanh ra nó lại có quyền lực. Tại sao vậy? Tất cả là 4 đứa đều bố thí cúng dường thức ăn. Có đứa sinh ra nó vừa giàu vừa mạnh là vì sao? Bởi lúc nó cho thức ăn nó nghĩ gì không? Nó nghĩ "Người ta ăn người ta khỏe. Mình nghèo chỉ cho được nhiều nhưng món rau luộc này nhuận trường tốt lắm." Bố thí mà nghĩ đến sức khỏe người ta kiếp sau sinh ra vừa giàu vừa khỏe. Hiểu không? Còn mình giờ bố thí cho cái đám học giáo lý này thì "Kệ. Nhờ thức ăn này mà vui miệng, ngon miệng cho cái đám ngồi thiền, đám học giáo lý." Khi mình bố thí mình nghĩ vậy thì kiếp sau sinh có được trí tuệ. Vừa giàu vừa có trí tuệ. Khi mình bố thí mà mình không cầu danh, không cần biết ai dòm thấy mình, bố thí bằng lòng khiêm tốn kiếp sau sinh ra có quyền lực. (1:01)

[25/10/2022 - 07:00 - ngoc_ngopham]

Đa phần mình làm phước mình hay trông người ta dòm lắm. 100 đồng bố thí công khai dễ cho hơn 10 đồng cho trong lặng lẽ. Thường thường, khi vô chùa lạy Phật, mình thấy có cái thùng, móc móc ra nhét 10 đồng. Giữa đám đông thấy người ta dòm hơi nhiều, cho thêm 100 luôn. Cái 10đ lặng lẽ là cho mình vừa giàu vừa quyền lực. Còn cái 100 mà kia cho mình giàu thôi.

Các vị có nghe chữ 'vô lượng' không? Cái câu phải xăm lên trán, xăm kiểu nào khó phai, đốt rồi thiêu rồi vẫn còn hiện lên, để cho đứa lượm xương nó thấy:

Chỉ có tâm vô lượng mới tạo ra công đức vô lượng.

Tâm vô lượng là gì? Lúc cho không cầu danh, lúc cho không cầu tình, lúc cho không cầu lợi. Và ghé góm, lúc cho không mong nghĩ gì về mình, mà chỉ nghĩ về người khác.

Cho cầu tình là tui mến tui cho. Cho cầu danh là sao cho mong người khác biết. Cho cầu lợi là bỏ con tép câu con tôm. Cho mà còn cầu quả cho mình, vẫn không bằng cho mà tìm kiếm cái người nhận. Tâm vô lượng dẫn đến quả vô lượng. Phật tử không được học cái này, cứ cầm đầu móc ra cho nhưng cho kiểu thả điều không phải thả chim. Thả chim là buông ra chim bay, không nghĩ đến nữa. Kiểu thả điều là cho rồi kéo xuống, kéo xuống nghĩa là còn 1 cái tôi nó ràng vô đó. Bố thí bị giới hạn, quả báo giới hạn.

XIN LƯU Ý: BẢN NHẬP CHƯA HIỆU ĐỈNH – XIN TRÁNH IN ẮN PHỔ BIẾN

Tại sao Phật trong nhiều kiếp, Phật làm gì mà bây giờ Phật ngồi trên tòa sen, Ngài làm thầy của ba cõi cả 1 ...đanh, 1 ngàn tỉ cái đại tam thiên. Vì trong vô lượng kiếp, Như Lai làm lành bằng tâm vô lượng... Một vị Bồ tát khi làm mà còn có lòng trông mong sự hồi báo, chưa khá. Bồ tát chỉ nghĩ đến người ta thôi.

Trong Kinh có nói: Khi Bồ tát làm mà nghĩ đến Phật quả.

Phật quả chắc là Ngài nghĩ cho mình. Sai. Phật quả là cho. Chứ trong Kinh: nếu chỉ để giải thoát cho riêng Ngài, cách đây vô lượng kiếp Ngài đã thừa sức nhập Niết bàn. Nhưng mà không, Kinh ghi rõ, khi Ngài được thọ ký, Ngài nghĩ thế này: cuộc đời là 1 dòng sông, ta dư sức lội qua bờ kia 1 mình nhưng những đứa không biết lội thì sao? ...Đại bi là chỗ đó. Ngài xem những người kia lội kiểu gì, rồi đóng 1 chiếc thuyền to đùng, có nghĩa là Ngài trở lại thành 1 vị Phật, chuyển Pháp luân và mỗi ngày đi bát, cho cơm thì ít mà cho chửi thì nhiều mà suốt 45 năm nắng, gió, mưa, sương, chân trần, đầu không nón mà đi suốt như vậy. Một ông hoàng bỏ ngôi mà đi hoằng pháp khắp muôn phương. Rồi đến lúc cuối đời chỉ vì 1 lần hạnh ngộ với người không quen biết, đêm nay ta về đó sẽ có 1 người đến gặp ta và sẽ xuất gia chứng A-la-hán. Chỉ vì người đó ta phải về vì người đó chỉ có duyên với ta chứ không có duyên với đệ tử của ta. Một ông cụ 80 tuổi đường xá xa xôi, lặn lội về chỗ đó để gặp người đó. Người đó rất đơn giản, gặp Phật chỉ hỏi 1 câu thôi: Con từ lâu nghe tiếng Ngài, con muốn tìm gặp mặt mà không biết tìm ở đâu, đường xá xa xôi. Đến lúc con hay được là đêm cuối rồi, con xin hỏi Ngài 1 câu. Con 1 đời tu hành cầu giải thoát mà người nào cũng nói đạo mình là số 1, con biết tin ai?

Phật trả lời bằng 1 bài kệ 4 chữ Không:

1. Chim bay trên trời không để lại dấu chân.
2. Mọi sự ở đời không có gì là trường cửu, bất biến.
3. Ở đâu không mất cái Đạo, ở đó không mất Thánh nhân.
4. Ở Chư Phật không có ghét và thương nữa.

Cái câu thứ tư này sâu lắm. Ở Chư Phật là ai? Là gồm những người Liễu đạo nói chung chứ không chỉ riêng những người...Đối với những người Liễu đạo, thấy là mọi thứ ở đời do duyên mà có, có rồi lại mất không có gì còn hoài. Và do tập khí - bad behavior - sanh tử nhiều đời, chúng ta thích cái này thích cái kia. Khi gặp cái thích ta gọi là hạnh phúc, khi gặp cái ghét ta gọi là đau khổ. Cái thích của mỗi người không giống nhau, nên cái

toaikhanh.com

XIN LƯU Ý: BẢN NHÁP CHƯA HIỆU ĐỈNH – XIN TRÁNH IN ẮN PHỔ BIẾN

người này thích chưa chắc người kia đam mê. Những cái ta thích có giá trị rất tương đối. Cũng con người mình thôi, chỉ vì 1 bối cảnh đặc biệt nào đó, cái thích và ghét chuyển 180 độ. Hoặc có người đó chưa quen biết, chỉ vì giống người mình thương, thế là thương luôn.